

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 21ης Ιουλίου 2016*

«Αίτηση αναιρέσεως — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης English pink — Ανακοπή ασκηθείσα από τον δικαιούχο του λεκτικού σήματος PINK LADY και εικονιστικών σημάτων με τα λεκτικά στοιχεία “Pink Lady” — Απόρριψη της ανακοπής — Απόφαση δικαστηρίου σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Μεταρρύθμιση αποφάσεως — Δεδικασμένο»

Στην υπόθεση C-226/15 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 18 Μαΐου 2015,

Apple and Pear Australia Ltd, με έδρα τη Victoria (Αυστραλία),

Star Fruits Diffusion, με έδρα το Caderousse (Γαλλία),

εκπροσωπούμενες από τους T. de Haan, avocat, και P. Péters, advocaat,

αναιρεσείουσες,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

το **Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**, εκπροσωπούμενο από τον J. Crespo Carrillo,

καθού πρωτοδίκως,

η **Carolus C. BVBA**, με έδρα το Nieuwerkerken (Βέλγιο),

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, Πρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του τέταρτου τμήματος, K. Λυκούργο (εισηγητή), E. Juhász και C. Vajda, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Bobek

γραμματέας: V. Giacobbo-Peyronnel, υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 4ης Φεβρουαρίου 2016,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Απριλίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, οι Apple and Pear Australia Ltd και Star Fruits Diffusion ζητούν την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Μαρτίου 2015, Apple and Pear Australia και Star Fruits Diffusion κατά ΓΕΕΑ – Carolus C. (English pink) (T-378/13, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2015:186), κατά το μέρος που, με την απόφαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή τους με κύριο αίτημα τη μεταρρύθμιση της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 29ης Μαΐου 2013, σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ αυτών και της Carolus C. BVBA (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Οι αιτιολογικές σκέψεις 16 και 17 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), έχουν ως εξής:

«(16) Οι αποφάσεις περί εγκυρότητας και παραποίησης/απομίμησης των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι απαραίτητο να ισχύουν και να καλύπτουν το σύνολο της Ένωσης, δεδομένου ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να αποφεύγονται αντιφατικές αποφάσεις των δικαστηρίων και του Γραφείου και να μην προσβάλλεται ο ενιαίος χαρακτήρας των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2000 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις [ΕΕ 2001, L 12, σ. 1], θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες τις δικαστικές υποθέσεις που αφορούν σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός εάν προβλέπεται παρέκκλιση από τον παρόντα κανονισμό.

(17) Θα πρέπει να αποφεύγεται η έκδοση αντιφατικών αποφάσεων επί αγωγών μεταξύ των ιδίων διαδίκων, για τα ίδια πραγματικά περιστατικά με βάση σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παράλληλα εθνικά σήματα. [...]»

- 3 Κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 207/2009, το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποκτάται με την καταχώριση.

- 4 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«1. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση:

[...]

β) εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα· ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα.

[...]

5. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται επίσης δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το σήμα αυτό χάνει φήμη στην Ένωση και, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χάνει φήμη στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η δε χρησιμοποίηση, χωρίς νόμιμη αιτία του αιτούμενου σήματος, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα ήταν βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.»

5 Το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του εν λόγω κανονισμού ορίζει:

«Το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρέχει στον δικαιούχο αποκλειστικό δικαίωμα. Ο δικαιούχος δικαιούται να απαγορεύει σε κάθε τρίτο, να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές, χωρίς τη συγκατάθεσή του:

[...]

β) κάθε σημείο για το οποίο, λόγω του ταυτοσήμου ή της ομοιότητάς του με το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών οι οποίες καλύπτονται από το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το σημείο, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης από μέρους του κοινού· ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης μεταξύ σημείου και σήματος·

γ) σημείο που ταυτίζεται ή ομοιάζει με το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με εκείνες για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εάν αυτό χάνει φήμη στην Ένωση και η χρησιμοποίησή χωρίς εύλογη αιτία του σημείου θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.»

6 Σύμφωνα με το άρθρο 41, παράγραφος 1, initio, του κανονισμού 207/2009, κατά της καταχώρισης του σήματος μπορεί να ασκηθεί ανακοπή, εντός προθεσμίας τριών μηνών από τη δημοσίευση της αίτησης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τον λόγο ότι το σήμα δεν θα πρέπει να γίνει δεκτό προς καταχώριση δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού αυτού.

7 Το άρθρο 42, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 έχει ως εξής:

«Αν, από την εξέταση της ανακοπής, προκύψει ότι η καταχώριση του σήματος αποκλείεται για το σύνολο ή για μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες υποβάλλεται αίτηση για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αίτηση απορρίπτεται για τα συγκεκριμένα προϊόντα ή τις υπηρεσίες. Στην αντίθετη περίπτωση, απορρίπτεται η ανακοπή.»

8 Κατά το άρθρο 56, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, «[η] αίτηση έκπτωσης ή ακυρότητας είναι απαράδεκτη αν μια αίτηση με το αυτό αντικείμενο, και για την αυτή αιτία, έχει κριθεί μεταξύ των αυτών διαδικών από δικαστήριο κράτους μέλους και η απόφαση αυτή έχει αποκτήσει την ισχύ δεδικασμένου».

9 Κατά το άρθρο 65, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, το Δικαστήριο «μπορεί, όχι μόνο να ακυρώσει, αλλά και να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση».

10 Το άρθρο 95, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού ορίζει:

«Τα κράτη μέλη ορίζουν στο έδαφός τους τον μικρότερο δυνατό αριθμό πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων εθνικών δικαστηρίων που καλούνται στο εξής “δικαστήρια σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης”, τα οποία ασκούν τα καθήκοντα που τους ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό.»

11 Το άρθρο 96 του κανονισμού 207/2009 προβλέπει:

«Τα δικαστήρια σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα για την εκδίκαση:

α) όλων των αγωγών για παραποίηση/απομίμηση και –εάν επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο– για επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

[...]

γ) όλων των αγωγών που ασκούνται για πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 9, παράγραφος 3, δεύτερη φράση·

δ) των ανταγωγών για έκπτωση ή ακυρότητα του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που προβλέπονται στο άρθρο 100.»

12 Το άρθρο 100, παράγραφοι 1, 2, 6 και 7, του εν λόγω κανονισμού ορίζει:

«1. Η ανταγωγή με αίτημα την έκπτωση ή την ακυρότητα μπορεί να βασίζεται μόνο στους λόγους έκπτωσης ή ακυρότητας που προβλέπει ο παρών κανονισμός.

2. Το δικαστήριο σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης απορρίπτει ανταγωγή έκπτωσης ή ακυρότητας, αν το Γραφείο έχει ήδη εκδώσει τελεσίδικη απόφαση, επί υποθέσεως με το αυτό αντικείμενο, για τους αυτούς λόγους και μεταξύ των αυτών διαδίκων.

[...]

6. Όταν απόφαση δικαστηρίου σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί ανταγωγής έκπτωσης ή ακυρότητας σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, αντίγραφο της διαβιβάζεται στο Γραφείο. Κάθε διάδικος μπορεί να ζητήσει πληροφορίες για τη διαβίβαση αυτή. Το Γραφείο καταχωρίζει μνεία της απόφασης στο μητρώο σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τους όρους του εκτελεστικού κανονισμού.

7. Το δικαστήριο σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο έχει επιληφθεί ανταγωγής έκπτωσης ή ακυρότητας, μπορεί να αναστείλει την έκδοση της αποφάσεως με αίτηση του δικαιούχου του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατόπιν ακροάσεως των άλλων διαδίκων και να καλέσει τον εναγόμενο να υποβάλει στο Γραφείο, μέσα σε προθεσμία που του τάσσει, αίτηση έκπτωσης ή ακυρότητας. Αν η αίτηση αυτή δεν υποβληθεί μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, τότε η διαδικασία συνεχίζεται· η ανταγωγή θεωρείται ότι έχει αποσυρθεί. Εφαρμόζεται το άρθρο 104, παράγραφος 3.»

13 Κατά το άρθρο 109, παράγραφοι 2 και 3, του εν λόγω κανονισμού:

«2. Το δικαστήριο που έχει επιληφθεί αγωγής παραποίησης/απομίμησης με βάση σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης απορρίπτει την αγωγή εάν, με βάση τα ίδια πραγματικά περιστατικά, έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της ουσίας μεταξύ των ιδίων διαδίκων, με βάση ταυτόσημο εθνικό σήμα, που ισχύει για ταυτόσημα προϊόντα ή υπηρεσίες.

3. Το δικαστήριο που έχει επιληφθεί αγωγής παραποίησης/απομίμησης με βάση εθνικό σήμα απορρίπτει την αγωγή εάν, με βάση τα ίδια πραγματικά περιστατικά, έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της ουσίας μεταξύ των ιδίων διαδίκων, με βάση ταυτόσημο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ισχύει για ταυτόσημα προϊόντα ή υπηρεσίες.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 14 Στις 13 Οκτωβρίου 2009, η Carolus C. υπέβαλε στο EUIPO αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του κανονισμού 207/2009. Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν το λεκτικό σημείο «English pink».
- 15 Η καταχώριση του σήματος ζητήθηκε, μεταξύ άλλων, για νωπά φρούτα και λαχανικά, προϊόντα της κλάσεως 31 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί (στο εξής: Διακανονισμός της Νίκαιας).
- 16 Στις 20 Απριλίου 2010, οι αναιρεσείουσες άσκησαν ανακοπή, βάσει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009, κατά της καταχώρισης του επίδικου σήματος για τα ίδια προϊόντα.
- 17 Η ανακοπή στηριζόταν στα ακόλουθα προγενέστερα σήματα:
 - το λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PINK LADY, το οποίο καταχωρίστηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2003 υπό τον αριθμό 2042679, για προϊόντα της κλάσεως 31, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, που αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Γεωργικά, κηπευτικά προϊόντα στα οποία περιλαμβάνονται φρούτα, σπόροι, φυτά και δέντρα, ειδικότερα μήλα και μηλιές»·
 - το εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. 4186169, το οποίο καταχωρίστηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2005 και απεικονίζεται κατωτέρω, για προϊόντα, μεταξύ άλλων, της κλάσεως 31, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, που αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Νωπά φρούτα· μήλα· οπωροφόρα δένδρα· μηλιές»:

- το εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. 6335591, το οποίο καταχωρίστηκε στις

30 Ιουλίου 2008 και απεικονίζεται κατωτέρω, για προϊόντα της κλάσεως 31, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, που αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Γεωργικά και κηπουρικά προϊόντα: φρούτα, σιτηρά, φυτά και δέντρα· μήλα και μηλιές»:

- 18 Προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκαν οι λόγοι που διαλαμβάνονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 19 Με απόφαση της 27ης Μαΐου 2011, το τμήμα ανακοπών του EUIPO απέρριψε την ανακοπή.
- 20 Στις 7 Ιουνίου 2011, οι αναιρεσείουσες άσκησαν ενώπιον του EUIPO προσφυγή, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, κατά της ως άνω αποφάσεως.
- 21 Με απόφαση της 28ης Ιουνίου 2012, εκδοθείσα κατόπιν αγωγής για παραποίηση/απομίμηση που άσκησαν οι αναιρεσείουσες βάσει των προγενέστερων λεκτικών και εικονιστικών σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του σήματος Benelux αριθ. 559177, το tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείο Βρυξελλών, Βέλγιο), ως δικαστήριο σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακύρωσε το σήμα Benelux ENGLISH PINK και απαγόρευσε στην Carolus C. να χρησιμοποιεί το εν λόγω σήμα εντός της Ένωσης. Με έγγραφο της 4ης Ιουλίου 2012, οι αναιρεσείουσες κοινοποίησαν την εν λόγω απόφαση στο EUIPO. Με έγγραφο της 29ης Αυγούστου 2012, πληροφόρησαν το EUIPO ότι η Carolus C. είχε αποδεχθεί την απόφαση και ότι αυτή είχε συνεπώς καταστεί τελεσίδικη.
- 22 Με την επίμαχη απόφαση, το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή των αναιρεσειουσών κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών του Γραφείου. Το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι δεν υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των δύο αντιπαρατιθέμενων σημάτων από οπτικής, εννοιολογικής και φωνητικής απόψεως και αποφάνθηκε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως.
- 23 Τόνισε, ακόμη, ότι το τμήμα ανακοπών του EUIPO είχε ορθώς συνοψίσει το περιεχόμενο της πληθώρας των αποδεικτικών στοιχείων που είχαν προσκομίσει οι αναιρεσείουσες και είχε δεόντως αιτιολογήσει το συμπέρασμά του ότι όλα αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία ήσαν ανεπαρκή και δεν επέτρεπαν την εξαγωγή συμπεράσματος.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 24 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Ιουλίου 2013, η Apple and Pear Australia και η Star Fruits Diffusion άσκησαν προσφυγή, ζητώντας τη μεταρρύθμιση της επίδικης αποφάσεως και, επικουρικώς, την ακύρωσή της.
- 25 Προς στήριξη της προσφυγής τους προέβαλαν επτά λόγους. Ο πρώτος λόγος, σχετικά με παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009, στηριζόταν σε έλλειψη αιτιολογίας της επίδικης αποφάσεως όσον αφορά τις συνέπειες της αποφάσεως του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου

Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012. Ο δεύτερος λόγος αφορούσε παραβίαση της αρχής του δεδικασμένου. Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου οι αναιρεσιούσες προέβαλαν παραβίαση των γενικών αρχών της ασφαλείας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ο τέταρτος λόγος στηριζόταν σε παράβαση του άρθρου 76 του κανονισμού 207/2009. Ο πέμπτος και ο έκτος λόγος ακυρώσεως αφορούσαν παράβαση αντιστοίχως του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Ο έβδομος λόγος στηριζόταν σε παράβαση του άρθρου 75 του ίδιου κανονισμού, λόγω του ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO στήριξε την επίδικη απόφαση σε λόγους επί των οποίων οι διάδικοι δεν μπόρεσαν να λάβουν θέση.

- 26 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την επίδικη απόφαση, με το σκεπτικό ότι με αυτήν δεν ελήφθη καθόλου υπόψη η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012 ούτε εξετάστηκαν οι ενδεχόμενες συνέπειες της τελευταίας αυτής αποφάσεως για την έκβαση της διαδικασίας ανακοπής. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Apple and Pear Australia και της Star Fruits Diffusion κατά τα λοιπά. Όσον αφορά το αίτημα των αναιρεσιουσών για μεταρρύθμιση της επίδικης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, με τις σκέψεις 68, 70 και 71 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι αναιρεσιούσες δεν μπορούσαν βεβαίως να επικαλεστούν το δεδικασμένο της αποφάσεως του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012 και ότι, δεδομένης της παραλείψεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO να λάβει υπόψη την απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012 και να εκτιμήσει τον ενδεχόμενο αντίκτυπο της εν λόγω αποφάσεως στην επίλυση της διαφοράς, το Γενικό Δικαστήριο δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσει την απόφαση που όφειλε να λάβει το τμήμα προσφυγών και δεν μπορούσε, συνεπώς, να ασκήσει την εξουσία του μεταρρυθμίσεως.

Αιτήματα των διαδίκων

- 27 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, οι Apple and Pear Australia και Star Fruits Diffusion ζητούν από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που απορρίπτεται το κύριο αίτημα της προσφυγής τους για μεταρρύθμιση της επίδικης αποφάσεως,
 - να μεταρρυθμίσει την επίδικη απόφαση, κρίνοντας βάσιμη την προσφυγή των αναιρεσιουσών ενώπιον του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO και, κατά συνέπεια, κάνοντας δεκτή την ανακοπή τους κατά της καταχωρίσεως του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης English pink, και
 - να καταδικάσει το EUIPO στο σύνολο των δικαστικών εξόδων των αναιρεσιουσών τόσο για την κατ' αναίρεση όσο και για την πρωτοβάθμια δίκη.
- 28 Το EUIPO ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και
 - να καταδικάσει τις Apple and Pear Australia και Star Fruits Diffusion στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 29 Προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναιρέσεως, η Apple and Pear Australia και η Star Fruits Diffusion προβάλλουν τρεις αναιρετικούς λόγους. Ο πρώτος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής του δεδικασμένου. Ο δεύτερος λόγος αφορά παραβίαση των γενικών αρχών της ασφάλειας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ο τρίτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

Επί του παραδεκτού

- 30 Το EUIPO φρονεί ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι απαράδεκτη, εκτός εάν, όπως υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες, η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012, ενεργώντας ως δικαστήριο σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει ισχύ δεδικασμένου και, ως εκ τούτου, δέσμευε τόσο το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO όσο και το Γενικό Δικαστήριο.
- 31 Διαπιστώνεται, συναφώς, ότι με την προβαλλόμενη από το EUIPO ένσταση απαραδέκτου ζητείται η επί της ουσίας εκτίμηση των αναιρετικών λόγων. Συγκεκριμένα, το αν η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012 είχε πράγματι ισχύ δεδικασμένου και, ως εκ τούτου, δέσμευε το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO αποτελεί αντικείμενο της επί της ουσίας αναλύσεως της αιτήσεως αναιρέσεως.
- 32 Συνεπώς, η ένσταση απαραδέκτου του EUIPO πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ουσίας

Επί του πρώτου και του δεύτερου λόγου αναιρέσεως

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 33 Με τον πρώτο και τον δεύτερο αναιρετικό λόγο, οι οποίοι πρέπει να εξεταστούν από κοινού λόγω της συνάφειάς τους, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη, δεχόμενο ότι η τελεσίδικη απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012 δεν ήταν επαρκής ώστε να καθοριστεί το περιεχόμενο της αποφάσεως την οποία όφειλε να εκδώσει το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO.
- 34 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, φρονούν ότι το Γενικό Δικαστήριο, δεχόμενο, με τη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το δεδικασμένο δεν δεσμεύει ούτε το τμήμα προσφυγών του EUIPO ούτε τον δικαστή της Ένωσης στο πλαίσιο της ασκήσεως του ελέγχου της νομιμότητας και της εξουσίας του μεταρρυθμίσεως βάσει του άρθρου 65, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, παραβίασε τη γενική αρχή του δεδικασμένου. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλουν, επιπλέον, ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε επίσης τις γενικές αρχές της ασφαλείας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 35 Με το πρώτο επιχειρήμά τους στο πλαίσιο του πρώτου αναιρετικού λόγου, οι αναιρεσείουσες χαρακτηρίζουν εσφαλμένη και ελλιπή την κρίση που διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο, με τις σκέψεις 59 και 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με την οποία η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του EUIPO πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικά βάσει του κανονισμού 207/2009, όπως αυτός ερμηνεύεται από τον δικαστή της Ένωσης. Συγκεκριμένα, το EUIPO δεν απαλλάσσεται από την υποχρέωση τηρήσεως των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης, στις οποίες συγκαταλέγεται η αρχή του δεδικασμένου.

- 36 Με το δεύτερο επιχείρημά τους στο πλαίσιο του πρώτου αναιρετικού λόγου, οι αναιρεσείουσες φρονούν ότι, σε αντίθεση με διοικητική απόφαση που εκδίδεται στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, μια δικαστική απόφαση, όπως αυτή του *tribunal de commerce de Bruxelles* (εμποροδικείο Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012, είναι εξοπλισμένη με ισχύ δεδικασμένου. Συναφώς, μόνον η απρόσβλητη απόφαση του EUIPO επί εκπτώσεως ή ακυρότητας καταχωρισμένου σήματος έχει ισχύ δεδικασμένου και δεσμεύει τα δικαστήρια σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 37 Με το τρίτο επιχείρημά τους στο πλαίσιο του πρώτου αναιρετικού λόγου, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το *tribunal de commerce de Bruxelles* (εμποροδικείο Βρυξελλών) αποφάνθηκε, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 207/2009, στο πλαίσιο του αυτοτελούς συστήματος των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του οποίου αποτελεί μέρος. Το εν λόγω δικαστήριο, ενεργώντας δυνάμει του άρθρου 95 του κανονισμού 207/2009, διαπίστωσε, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού αυτού και μόνον, την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως και προσβολής δικαιωμάτων επί των φημισμένων σημάτων των οποίων δικαιούχοι είναι οι αναιρεσείουσες. Για τον λόγο αυτόν, απαγορεύθηκε η χρήση του λεκτικού σημείου «English pink» στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης, προκειμένου να προστατευθούν τα δικαιώματα που αντλούν οι αναιρεσείουσες από το δίκαιο της Ένωσης.
- 38 Οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι, σε αντίθεση με την περίπτωση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση *Emram* κατά ΓΕΕΑ – Guccio Gucci (G) (T-187/10, EU:T:2011:202), οι μετέχοντες στη δίκη ενώπιον του *tribunal de commerce de Bruxelles* (εμποροδικείου Βρυξελλών) και στη διαδικασία ενώπιον του EUIPO είναι οι ίδιοι, ενεργούν υπό την ίδια ιδιότητα και επικαλούνται τα ίδια δικαιώματα κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 207/2009, όσον αφορά το ίδιο επίμαχο λεκτικό σημείο.
- 39 Με το τέταρτο επιχείρημά τους στο πλαίσιο του πρώτου αναιρετικού λόγου, οι αναιρεσείουσες επισημαίνουν ότι η αιτιολογική σκέψη 17, καθώς και το άρθρο 109, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού αυτού επιβεβαιώνουν ότι η ανεξαρτησία του αυτοτελούς συστήματος των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχωρεί ενώπιον της γενικής αρχής του δεδικασμένου.
- 40 Με το πέμπτο επιχείρημά τους στο πλαίσιο του συγκεκριμένου αναιρετικού λόγου, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι, σε αντίθεση με ό,τι δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 60 και 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η απουσία ειδικών διατάξεων στον κανονισμό 207/2009 που να ορίζουν ότι το EUIPO δεσμεύεται, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, από απόφαση δικαστηρίου σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν δικαιολογεί την άρνηση εφαρμογής της αρχής του δεδικασμένου.
- 41 Συναφώς, οι αναιρεσείουσες διατείνονται ότι η άρνηση του Γενικού Δικαστηρίου να μεταρρυθμίσει την επίδικη απόφαση παρίσταται ακόμη λιγότερο δικαιολογημένη, αν ληφθεί υπόψη ότι η όλη οικονομία και ο σκοπός του κανονισμού 207/2009 επιβάλλουν οι τελεσιδικες αποφάσεις των δικαστηρίων σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μην αμφισβητούνται από το EUIPO και αντιστρόφως, κατά μείζονα δε λόγο εκείνες που εκδίδονται «μεταξύ των ίδιων διαδίκων».
- 42 Με το έκτο επιχείρημά τους στο πλαίσιο του πρώτου αναιρετικού λόγου, οι αναιρεσείουσες τονίζουν ότι το *tribunal de commerce de Bruxelles* (εμποροδικείο Βρυξελλών) απαγόρευσε τη χρήση του λεκτικού σημείου «English pink» σε όλη την Ένωση. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, δεχόμενο, με τις σκέψεις 63 και 65 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η ένδικη διαδικασία για την παραποίηση/απομίμηση αφορούσε εθνικό μόνο σήμα ή είχε ως αντικείμενο μόνον την ακύρωση της καταχώρισεως του σήματος *Benelux ENGLISH PINK* και την απαγόρευση της χρήσεως του σήματος αυτού.
- 43 Με το έβδομο επιχείρημά τους στο πλαίσιο του συγκεκριμένου αναιρετικού λόγου, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι, σε αντίθεση με ό,τι δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 65 έως 68 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τόσο η αγωγή για παραποίηση/απομίμηση επί της οποίας αποφάνθηκε το *tribunal de commerce de Bruxelles* (εμποροδικείο Βρυξελλών) όσο και η εκκρεμής

ενώπιον του EUIPO διαδικασία ανακοπής για παραποίηση/απομίμηση έχουν την ίδια αιτία και το ίδιο αντικείμενο. Επομένως, κακώς αρνήθηκε το Γενικό Δικαστήριο την εφαρμογή της αρχής του δεδικασμένου, όπως αυτή αποτυπώνεται στον κανονισμό 207/2009 και στον κανονισμό 44/2001.

- 44 Συγκεκριμένα, όσον αφορά την αιτία των δύο αυτών διαδικασιών, ήτοι τον νομικό κανόνα που προβάλλεται ως βάση της δικαστικής ή της διοικητικής ενέργειας, οι αναιρεσείουσες θεωρούν ότι αυτή δεν μεταβάλλεται αναλόγως της αριθμώσεως των άρθρων ή των παραγράφων των οποίων γίνεται επίκληση. Συναφώς, σημασία έχει μόνον η νομική βάση, ήτοι η εφαρμοστέα νομική έννοια. Εν προκειμένω, όμως, ο «κίνδυνος συγχύσεως» και η «προσβολή δικαιωμάτων επί σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που χαιρεί φήμης», κατά την έννοια του κανονισμού 207/2009, προβλήθηκαν τόσο ενώπιον του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) όσο και ενώπιον του EUIPO. Πρόκειται για δύο ενιαίες έννοιες, οι οποίες απαντούν σε όλο τον κανονισμό, ανεξαρτήτως της αριθμώσεως των διαφόρων άρθρων του.
- 45 Όσον αφορά το αντικείμενο, το οποίο αποτελεί τον σκοπό της ένδικης ή της διοικητικής διαδικασίας, οι αναιρεσείουσες φρονούν ότι αυτό δεν περιορίζεται μόνο στην τυπική ταυτότητα των διαδικασιών αυτών. Σκοπός της αιτήσεως ενώπιον του EUIPO και της αγωγής ενώπιον του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) ήταν να αναγνωριστεί, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 207/2009, η προσβολή που προκλήθηκε από το λεκτικό σημείο «English pink» στα αποκλειστικά δικαιώματα των αναιρεσειουσών επί των προγενέστερων σημάτων τους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, τόσο η αίτηση όσο και η αγωγή κατέτειναν στον ίδιο σκοπό, δηλαδή στον προσδιορισμό της ευθύνης της Carolus C. στην προσβολή των δικαιωμάτων των αναιρεσειουσών. Συναφώς, το γεγονός ότι οι αρχές αποφάνθηκαν διαφορετικά επί του ίδιου αντικειμένου, δηλαδή, αφενός, απαγόρευσαν τη χρήση του λεκτικού σημείου «English pink» ως σήματος Benelux και, αφετέρου, αρνήθηκαν την καταχώριση του λεκτικού σημείου «English pink» ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν σημαίνει ότι πρόκειται για διαφορετικό αντικείμενο.
- 46 Το EUIPO υποστηρίζει ότι ο πρώτος και ο δεύτερος αναιρετικός λόγος πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 47 Με τον πρώτο και τον δεύτερο αναιρετικό λόγο, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν, κατ' ουσίαν, ότι η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012 έχει ισχύ δεδικασμένου και ότι, ως εκ τούτου, η απόφαση αυτή δέσμευε το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO, το οποίο εξέτασε την αίτησή τους ανακοπής κατά της καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου «English pink» ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 48 Επισημαίνεται, καταρχάς, ότι, όπως ανέφερε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 51 των προτάσεών του, η προκειμένη υπόθεση αφορά συγκεκριμένη διαδικαστική κατάσταση που δεν καλύπτεται από καμία διάταξη του κανονισμού 207/2009, ήτοι την αλληλεπίδραση μεταξύ, αφενός, αγωγής για παραποίηση/απομίμηση ασκηθείσας ενώπιον δικαστηρίου σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με προγενέστερο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με εθνικό σήμα και, αφετέρου, διαδικασίας ανακοπής ενώπιον του EUIPO που στηρίζεται στο προαναφερθέν προγενέστερο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ασκήθηκε κατά της καταχωρίσεως, σε επίπεδο Ένωσης, σημείου ίδιου με το ως άνω εθνικό σήμα. Ειδικότερα, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 60 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο κανονισμός 207/2009 δεν περιέχει καμία διάταξη κατά την οποία τα όργανα του EUIPO δεσμεύονται από απόφαση, ακόμη και τελεσίδικη, δικαστηρίου σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκδοθείσα στο πλαίσιο αγωγής για παραποίηση/απομίμηση, όταν ασκούν την αποκλειστική αρμοδιότητά τους στον τομέα της καταχωρίσεως των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όταν, στο πλαίσιο αυτό, εξετάζουν τις ανακοπές κατά των αιτήσεων καταχωρίσεως σήματος.

- 49 Τούτων δοθέντων, από τις αιτιολογικές σκέψεις 16 και 17 του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης έχει θεσπίσει μηχανισμούς που αποσκοπούν στην εξασφάλιση ενιαίας προστασίας του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης, επιβεβαιώνοντας έτσι τον ενιαίο χαρακτήρα του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 58 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο νομοθέτης της Ένωσης δημιούργησε, στο πλαίσιο αυτό, δικαστήρια σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα οποία απονεμήθηκε η αρμοδιότητα να επιβάλλουν απαγορεύσεις για την εξακολούθηση των πράξεων που παραποιούν/απομιμούνται ή επαπειλούν να παραποιήσουν/απομιμηθούν σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ισχύς των οποίων εκτείνεται στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης.
- 50 Αντιθέτως, από τον κανονισμό 207/2009 και, ειδικότερα, από τον τίτλο IV αυτού, σχετικά με διαδικασία καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκύπτει ότι το EUIPO έχει αποκλειστική αρμοδιότητα όσον αφορά την καταχώριση και την ανακοπή κατά της καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ορθώς αποφάνθηκε το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το EUIPO αποτελεί το μοναδικό όργανο στο οποίο έχει ανατεθεί από τον νομοθέτη της Ένωσης η εξουσία να εξετάζει τις αιτήσεις καταχώρισεως και, συνεπώς, να επιτρέπει ή να αρνείται την καταχώριση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η απουσία διατάξεων που να ορίζουν ότι τα όργανα του EUIPO, κατά την άσκηση της αρμοδιότητάς τους για την καταχώριση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή την ανακοπή κατά της καταχώρισεως αυτής, δεσμεύονται από τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί, επομένως, συνέπεια της αποκλειστικής φύσεως της αρμοδιότητας του EUIPO στον τομέα αυτόν.
- 51 Πρέπει, ακόμη, να υπομνησθεί η σημασία που έχει η αρχή του δεδικασμένου τόσο στην έννομη τάξη της Ένωσης όσο και στις εθνικές έννομες τάξεις. Συγκεκριμένα, προς διασφάλιση τόσο της σταθερότητας του δικαίου και των εννόμων σχέσεων όσο και της χρηστής απονομής της δικαιοσύνης, επιβάλλεται να μην μπορεί να τεθεί ζήτημα κύρους των δικαστικών αποφάσεων οι οποίες δεν μπορούν πλέον να προσβληθούν, μετά την εξάντληση των προβλεπομένων ενδίκων μέσων ή μετά την εκπνοή των προθεσμιών που τάσσονται για την άσκησή τους (αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 2014, Impresa Pizzarotti, C-213/13, EU:C:2014:2067, σκέψη 58, και της 6ης Οκτωβρίου 2015, Tárzia, C-69/14, EU:C:2015:662, σκέψη 28).
- 52 Συναφώς, επισημαίνεται ότι ο κανονισμός 207/2009 δεν ορίζει μεν ρητώς την έννοια του «δεδικασμένου», πλην όμως από το άρθρο 56, παράγραφος 3, και το άρθρο 100, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι, για να έχουν οι τελεσίδικες αποφάσεις δικαστηρίου κράτους μέλους ή οι απρόσβλητες αποφάσεις του EUIPO ισχύ δεδικασμένου και, συνεπώς, να δεσμεύουν τα εν λόγω δικαστήρια ή το EUIPO, ο εν λόγω κανονισμός επιβάλλει να έχουν κινηθεί ενώπιον αυτών παράλληλες διαδικασίες, με τους ίδιους μετέχοντες, με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία.
- 53 Δεδομένου ότι στις διαδικασίες ενώπιον του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) και ενώπιον του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO μετέχουν οι ίδιοι ενδιαφερόμενοι, πρέπει, συνεπώς, να εξεταστεί εάν οι διαδικασίες αυτές έχουν το ίδιο αντικείμενο.
- 54 Εν προκειμένω, οι υποθέσεις που εξετάστηκαν, αντιστοίχως, από το tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείο Βρυξελλών) και από το EUIPO δεν έχουν το ίδιο αντικείμενο, δηλαδή δεν αφορούν τις ίδιες αξιώσεις. Συγκεκριμένα, η αγωγή για παραποίηση/απομίμηση ενώπιον του βελγικού δικαστηρίου είχε ως αντικείμενο την ακύρωση του σήματος Benelux ENGLISH PINK και την απαγόρευση της χρήσεως του σήματος αυτού στην επικράτεια της Ένωσης, ενώ η διαδικασία ενώπιον του EUIPO είχε ως αντικείμενο την ανακοπή κατά της καταχώρισεως του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ENGLISH PINK.
- 55 Οι αναιρεσείουσες προβάλλουν, συναφώς, ότι είναι δυνατό οι εν λόγω διαδικασίες να έχουν το ίδιο αντικείμενο, ακόμη και αν τα αιτήματα διαφέρουν από τυπικής απόψεως. Η αίτηση ενώπιον του EUIPO και η αγωγή ενώπιον του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) αποσκοπούσαν στο να αναγνωρισθεί, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 207/2009, ότι το λεκτικό σημείο

«English pink» της Carolus C. προσβάλλει τα αποκλειστικά δικαιώματα των αναιρεσειουσών επί των προγενέστερων σημάτων τους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, τόσο η αίτηση όσο και η αγωγή έχουν το ίδιο αντικείμενο, δηλαδή τον προσδιορισμό της ευθύνης της Carolus C. για την προσβολή των δικαιωμάτων των αναιρεσειουσών.

- 56 Η θέση αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Συγκεκριμένα, όσον αφορά, αφενός, την καταχώριση σήματος ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η καταχώριση συνεπάγεται, όπως προκύπτει από το άρθρο 6 του κανονισμού 207/2009, απόκτηση του σήματος αυτού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, σκοπός της ανακοπής κατά της εν λόγω καταχώρισεως είναι να μην αποκτήσει ο αιτών την καταχώριση το συγκεκριμένο σήμα. Συναφώς, σύμφωνα με το άρθρο 42, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού, μετά την εξέταση της ανακοπής κατά της καταχώρισεως είτε απορρίπτεται η αίτηση καταχώρισεως για το σύνολο ή για μέρος των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώριση του εν λόγω σήματος είτε απορρίπτεται η ανακοπή.
- 57 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν ευσταθεί η θέση των αναιρεσειουσών ότι η διαδικασία ανακοπής κατά της καταχώρισεως αποσκοπεί στον προσδιορισμό της ευθύνης της Carolus C. για την προσβολή των αποκλειστικών δικαιωμάτων τους επί των προγενέστερων σημάτων τους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 58 Όσον αφορά, αφετέρου, την αγωγή για παραποίηση/απομίμηση που ασκήθηκε ενώπιον εθνικού δικαστηρίου δικάζοντας ως δικαστήριο σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιδιώκει, με την αγωγή αυτή, να απαγορεύσει το ως άνω δικαστήριο τη χρήση ενός σημείου που προκαλεί κίνδυνο συγχύσεως με το σημείο που συνιστά το προγενέστερο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, ο δικαιούχος του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιδιώκει να καταλογιστεί ευθύνη για προσβολή των αποκλειστικών δικαιωμάτων του σε αυτόν που παραποίησε/απομιμήθηκε το σήμα.
- 59 Εν προκειμένω, με την απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012, οι αναιρεσειούσες πέτυχαν την ακύρωση της καταχώρισεως του σήματος Benelux ENGLISH PINK, καθώς και την απαγόρευση της χρήσεως του σημείου αυτού εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 60 Είναι βεβαίως αληθές ότι, ιδίως με τις σκέψεις 10 και 65 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο περιέγραψε εσφαλμένως την απαγόρευση αυτή ως απαγόρευση χρήσεως του σήματος Benelux ENGLISH PINK στην επικράτεια της Ένωσης, πλην όμως η ανακρίβεια αυτή δεν αναιρεί τη διαπίστωση που διατυπώθηκε με τη σκέψη 54 της παρούσας αποφάσεως, ότι δηλαδή οι υποθέσεις που εξετάστηκαν από το tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείο Βρυξελλών) και από το EUIPO αντιστοίχως δεν έχουν το ίδιο αντικείμενο, και, συνεπώς, η εν λόγω ανακρίβεια δεν μπορεί να επιφέρει την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 61 Επισημαίνεται, ακόμη, ότι το Δικαστήριο έχει διακρίνει, σε διαφορετικό έστω πραγματικό πλαίσιο, το αντικείμενο της αγωγής για παραποίηση/απομίμηση από το αντικείμενο των διαδικασιών ακυρότητας και των διαδικασιών με αντικείμενο την καταχώριση σήματος, κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό 207/2009, υπό την έννοια ότι η άσκηση από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αγωγής για παραποίηση/απομίμηση κατά του δικαιούχου μεταγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν καθιστά άνευ ουσίας την υποβολή στο EUIPO αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας ούτε τους διαθέσιμους μηχανισμούς προληπτικού ελέγχου στο πλαίσιο της διαδικασίας καταχώρισεως των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ., συναφώς, απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2013, Fédération Cynologique Internationale, C-561/11, EU:C:2013:91, σκέψη 48).
- 62 Πράγματι, λόγω της υπομνησθείσας στη σκέψη 50 της παρούσας αποφάσεως αποκλειστικής αρμοδιότητας των οργάνων του EUIPO να επιτρέπουν ή να απορρίπτουν την καταχώριση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το αντικείμενο της ενώπιον του EUIPO διαδικασίας καταχώρισεως σήματος

της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή ανακοπής κατά της καταχωρίσεως αυτής διαφέρει κατ' ανάγκην από το αντικείμενο διαδικασίας ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, ακόμη και όταν το δικαστήριο αυτό ενεργεί ως δικαστήριο σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- 63 Διαπιστώνεται, συνεπώς, ότι οι διαδικασίες ενώπιον του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) και ενώπιον του EUIPO είχαν διαφορετικό αντικείμενο και, συνεπώς, η αντίστοιχη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου δεν είναι απόρροια νομικής πλάνης. Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις περί ταυτότητας διαδίκων, αντικειμένου και αιτίας πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά, η διαπίστωση αυτή αρκεί για να γίνει δεκτό ότι η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012 δεν έχει ισχύ δεδικασμένου σε σχέση με την επίδικη απόφαση.
- 64 Επομένως, δεν είναι απόρροια νομικής πλάνης η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO δεν δεσμευόταν, βάσει της αρχής του δεδικασμένου, από την απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012.
- 65 Κατά συνέπεια, ο πρώτος και ο δεύτερος αναιρετικός λόγος είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

Επί του τρίτου λόγου

- 66 Με τον τρίτο αναιρετικό λόγο, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 65, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, λόγω της αρνήσεώς του να μεταρρυθμίσει την επίδικη απόφαση. Οι αναιρεσείουσες φρονούν ότι τόσο το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO όσο και το Γενικό Δικαστήριο όφειλαν να εκδώσουν απόφαση ανάλογη με αυτή του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών) της 28ης Ιουνίου 2012, βάσει της γενικής αρχής του δεδικασμένου και των γενικών αρχών της ασφάλειας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 67 Όπως υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η εξουσία μεταρρυθμίσεως που αναγνωρίζεται στο Γενικό Δικαστήριο δεν σημαίνει ότι αυτό έχει την εξουσία να υποκαθιστά με τη δική του κρίση εκείνη του τμήματος προσφυγών του EUIPO ούτε να αποφαίνεται επί ζητήματος ως προς το οποίο δεν έχει ακόμη αποφανθεί το εν λόγω τμήμα (απόφαση της 5ης Ιουλίου 2011, Edwin κατά ΓΕΕΑ, C-263/09 P, EU:C:2011:452, σκέψη 72).
- 68 Επομένως, όπως παραδέχονται οι αναιρεσείουσες με την αίτησή τους αναιρέσεως, η ευδοκίμηση του τρίτου αναιρετικού λόγου εξαρτάται από το βάσιμο της θέσεώς τους ότι το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO όφειλε να εκδώσει απόφαση ανάλογη με αυτή του tribunal de commerce de Bruxelles (εμποροδικείου Βρυξελλών). Όπως, όμως, προκύπτει από την απόρριψη του πρώτου και του δεύτερου αναιρετικού λόγου, η θέση αυτή είναι αβάσιμη.
- 69 Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι, συνεπώς, απορριπτέος ως αβάσιμος.
- 70 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, εφόσον δεν έγινε δεκτός κανένας αναιρετικός λόγος, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 71 Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, ο οποίος εφαρμόζεται στη διαδικασία αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 184 του ίδιου Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

⁷² Δεδομένου ότι το EUIPO υπέβαλε σχετικό αίτημα και οι αναιρεσείουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικασθούν στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει τις Apple and Pear Australia Ltd και Star Fruits Diffusion στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)